

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011352
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120011352.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 13. septembra 2021 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

P. G., nar. XX. XX. XXXX K. Z., trvale bytom A. XX, Z., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Z.,

je vinný, že

- dňa 25. 11. 2019, v presne nezistenom čase medzi 23.00 hod. a 24.00 hod., na ulici X. K. Z., išiel za osobou I. F. T. a keď ho dobehol na chodníku oproti rodinnému domu na adrese X. X, Z., pristúpil k nemu tak, že stál pri ňom na dosah ruky a ukázal mu rukou gesto označujúce peniaze a potom ho niekoľkokrát dlaňou ruky sácal, následkom čoho sa poškodený bál, že ho zbije, ak mu nedá peniaze, pričom poškodený mu dal hotovosť vo výške teda 40,- EUR, mobilný telefón zn. U. X, U.: XXXXXXXXXXXXXXXX, čím takto svojím konaním spôsobil pošk. I. F. T. celkovú škodu vo výške 390,- EUR,

teda

- proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

čím spáchal

- zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 13. 3. 2020, sp. zn. 1T/25/2020, právoplatným dňa 12. 6. 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného I. F. T., E.. XX. X. XXXX K. X., U. Q., J. I. XXXX S. X., X., XXX XX U., Q., s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 24.7.2020 obžalobu na obvineného P. G. pre skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. G., S. A. I., prečítaním výpovede poškodeného menom I. F. T. a svedka X.I. G. ako aj oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný P. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a využil svoje právo a nevypovedal. Súd preto prečítal jeho výpovede z prípravného konania, kde z výpovede zo dňa 13.1.2020 vyplynulo, že v novembri vo večerných hodinách okolo 22.00 hod. potom čo bol s kamarátom A. I. na pizzu, išli z ul. G. na ul. O. a zbadali nejakého chlapca, kde mal pocit, že je opitý, lebo sa správal divne a búchal si hlavu o dvere, preto sa ho spýtal, či je v pohode, na čo mu odpovedal že je fajn a on anglicky rozumel a ponúkol mu cigaretu, kde tento začal rozprávať, že je Američan. Obžalovaný mu ponúkol, aby šiel s nimi na pivo s čím súhlasil a šli smerom na Hlavnú, kde keď prišli k podniku W., Američan povedal, že má dosť a že ide domov. Potom čo si s ním podal ruku, Američan šiel preč a on do Archy, kde A. ho čakal vonku a keď sa po chvíli vrátil, povedal A., aby šli za tým Američanom, aby ho požiadal o kredit na telefón. Šli za ním rýchlejšie a keď ho dobehli, tak videl, že Američan hladká psa, kde sa ho spýtal „hav do you got kredit“, kde myslel tým, či mu nepožičia telefón, ak má na ňom kredit, aby si zavolať a on vstal a vybral z vrecka peniaze v minciach a dal mu ich do ruky, kde obžalovaný mu povedal, že nechce peniaze, že chce kredit, aby si zavolať taxi a chcel mu dať peniaze naspäť, na čo mu povedal, aby si ich nechal a potom čo si sadol na zem, si vybral telefón a dal ho na koleno, kde keď mu po anglicky obžalovaný povedal „ken ju let mi kol taxi“, čím myslel, aby mu dal telefón, aby si zavolať, poškodený položil telefón na zem a z vrecka rukou vytiahol drobné a tiež 10 eurovú bankovku a dal mu ich so slovami, že má na taxi a následne obžalovaný, potom čo si poškodený sadol, sa obžalovaný zohol k nemu a zobral mu telefón, čo poškodený ani nepostrehol a pýtal sa ho, či má kredit, kde on neodpovedal a odchádzal so slovami, že ide preč, kde on s I. šli za ním a obžalovaný sa ho pýtal, či je to jeho telefón a či má kredit a či mu môže dať PIN a keď poškodený zbadal, že má v ruke jeho telefón, chcel ho zobrať obžalovanému z ruky, ale ten svoju ruku odtiahol a poškodený začal utekať preč a obžalovaný za ním kričal, aby si zobral telefón. Potom išiel aj s I. naspäť do pizzerie, kde ten telefón zabudol, ale vrátil sa poň a potom išli s I. späť k nemu domov a na ďalší deň sa o obžalovaný rozhodol, že pôjde telefón predať a šiel za strýkom do O. Z., kde ho J. predal za 20,- Eur. I. nedával nijaké peniaze. Vo svojej výpovedi dňa 4.12.2020 uviedol, že predtým ako pýtal kredit, nedrgol do neho a stalo sa to potom ako pýtal PIN kód. Potom, čo mu chcel poškodený telefón zobrať z ruky, začal bežať. Obžalovaný ďalej uviedol, že nevie prečo m ten telefón nedal a predal ho lebo nemal žiadne peniaze a vtedy keď šiel k poškodenému mal drobné.

S odkazom na znenie § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku súd prečítal výpoveď poškodeného menom I. F. T., z ktorej vyplynulo, že potom, čo dňa 25.11.2019 šiel peši z Vianočných trhov do prenajatého bytu na ul. Š. K. Z., kde keď vošiel do ním popísanej ulice, zastavil sa pri prvom dome pri psovi, ktorého poznal z predošlých dní a všimol si, že za ním idú traja muži, na čo začal ísť rýchlou chôdzou a potom aj bežať, aby sa nedostal s nimi do konfliktu a bál sa, že sa mu môže niečo prihodiť a keď sa sem tam obzrel, tak videl že oni bežali za ním a asi 7 m za križovatkou ho dobehli a prišli k nemu a obkľúčili ho na chodníku, pričom boli blízko na dosah ruky a jeden z nich, taký upravený, mu ukázal gesto označujúce peniaze a potom ho niekoľkokrát drgol rukou, teda sácal ho dlaňou ruky ale len slabo, pričom on nespadol. On sa bál, že ho zbijú pokiaľ nedá peniaze a hodnotné veci čo má, lebo v minulosti sa mu stali, že ho prepadol jeden muž s nožom a chcel peniaze, kde teraz nemali nôž alebo boli traja na jedného a

jeden jasne ukázal gestom ruky, o čo sa im jedná a potom ho sácal, preto dal tomu upravenému mobil iPhone 8 a všetky peniaze, čo mal pri sebe, teda 2 bankovky v hodnote 20,- eur. Niečo mu rozprávali, ale on im nerozumel Mimo sácania neprišlo k žiadnemu inému fyzickému kontaktu. Vtedy vypil 3 krát medovinu a poldeci, bol v dobrej nálade, ale nebol opitý. Následne mobil popísal.

Za súhlasu procesných strán súd prečítal výpoveď svedka X. G., z ktorej vyplynulo, že prevádzkuje bar JAM, ul. Hlavná 64 a niekedy koncom novembra 2019, prišiel „“, čo je P. G., on prišiel sám, ale vonku ho čakali nejakí Rómovia (z výpovede zo 26.11.2019 plynie, že boli traja a ukázal mu ich a boli vo veku asi 12,13 a jeden 16 rokov), kde tento mu ponúkal telefón a povedal mu, že chlapci ho majú na predaj za 20,- Eur a jednalo sa o Apple iPhone, a bol zablokovaný bez krabice. Kúpil ho nakoniec za 10 Eur. Neskôr začal mať pochybnosti, tak šiel na políciu a tam zistil, že bo niekomu ukradnutý, a preto ho policajtom vydal.

Súd vypočul aj svedka A. I., ktorý vypovedal, že obžalovaného pozná a ohľadne skutku uviedol, že si veľmi nepamätá, ale s chlapcom sediacom pri záhrade, kde tento rozprával anglicky, sa obžalovaný s ním rozprával po anglicky a ten, čo sedel na zemi mu dal peniaze. Potom si vybral mobil, ktorý si dal na koleno alebo na zem a G. mu zobral mobil, nepamätá si už ako, a tak odišiel. Pokračoval, že bitka tam nebola a ani mu nehrozil bitkou, on neporozumel o čom sa rozprávajú, oni rozprávali po anglicky. Svedok nevedel uviesť, čo obžalovaný s mobilom spravil. Podľa jeho názoru, poškodený nevedel, že mu zobral obžalovaný mobil, lebo bol opitý. Boli tam traja spolu s poškodeným a potom čo mu obžalovaný zobral mobil, šli do mesta, no nepamätá si kam šli a on potom išiel domov.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedka, nevynímajúc skutočnosť, že si svedok na podrobnosti nepamätal, čo sa takisto považuje za rozpory, súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde z výpovede zo dňa 2.12.2019 vyplynulo, že v ten večer bol v meste s kamarátom P. G., ktorý má prezývku D. a potom okolo 22.00 hod. stretli nejakého chlapca, ktorý sa zdal opitý a D. sa ho pýtal, či je v pohode a tak sa rozprávali po anglicky. Potom išli za ním, pričom poškodený zastal pri nejakej bráne, kde bol pes, ktorého hladkal a D. prišiel k nemu a sa rozprávali po anglicky a potom, čo D. povedal tomu chlapcovi „credit“, ten chlapec dal D. nejaké peniaze a celé desať eur a D. mu zobral mobil a dal si ho do vrečka. Ten chlapec sa postavil a išiel preč a D. šiel za ním, aby mu dal PIN kód a ten chlapec chcel naspäť mobil, kde ho chcel vytrhnúť D. z ruky, ale ten do neho drgol a potom ten chlapec odišiel a jeho sa D. spýtal, či nechce nejaké peniaze. Čo odmietol. Potom išli na pizzu, kde D. zabudol telefón, ale vrátil sa poň a on povedal, že ide domov spať, na čo D. povedal, že nemôže a musel ísť spať ku D. a až ráno šiel domov, kde na druhý deň za ním D. prišiel a povedal, že mobil ide predaj, na čo šli do JAM krčmy a predal ho J. za 20,- Eur. Svedok I. skutok skôr neoznámil, lebo sa bál D.. Z výpovede ďalej vyplynulo, že D. poškodenému nehrozil, iba do neho drgol. Následne svedok I. dňa 23.12.2019 okrem uvedených skutočností vypovedal, že Američan, potom čo sa mu D. prihovril anglicky so slovami „credit“ vytiahol nejaké peniaze a dal ich D. a svoj mobil si položil na nohu, mu ho D. zobral a dal si ho do vrečka a zase pýtal niečo na kredit, Američan dal peniaze D., ktorý ešte pýtal PIN kód a tiež sa ho pýtal, či je to jeho mobil. Pokiaľ ide o násilie alebo hrozbu násilia, nič také nevnímal, ale nevie čo mu vravel po anglicky.

Svedok na výpovedi z prípravného konania na jednej strane zotrval a takisto si spomenul aj na slovo „kredit“ ale dodal, že si pamätá, že bitka tam nebola a takisto nevedel vysvetliť, prečo povedal policajtom, že sa poškodený snažil zobrať ten mobil obžalovanému. Svedok si takisto nespomínal, či obžalovaný drgol poškodeného a takisto nevedel vysvetliť rozpor ohľadne sumy peňazí. Nevysvetlil ani okolnosti, za ktorých mal prespať u obžalovaného, nakoľko si pamätal, že spal doma. Následne uviedol, že vie, že obžalovaný mobil predal.

Súd oboznámil aj listinné dôkazy, z ktorých zistil nasledovné :

Bola oboznámená fotodokumentácia z obhliadky samotného miesta činu zachytávajúca topografiu miesta.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 26.11.2019 je zrejmé, že X. G. vydal predmetný mobilný telefón zn. iPhone a tento následne bol vrátený do dispozície poškodeného.

Obžalovaný je hodnotený všeobecne.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov má obžalovaný evidovaný okrem priestupkov na úseku dopravy aj priestupok podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona.

Obžalovaný má v odpise registra trestov 14 záznamov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp.zn. 1T/25/2020 z dne 13.3.2020, ktorým bol uznaný vinným z prečinu neoprávnené vyrobienie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov tiež plynie, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z dne 14.8.2019, sp.zn. 41T/38/2019 bo obžalovaný P. G. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), písm. g) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z.z. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 5.9.2019.

Na základe takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd uzavrel, že obžalovaný dňa 25. 11. 2019 v čase okolo 22.00 hod tým, že poškodeného dobehol, pričom nebol sám, čo poškodený vnímal a obžalovaný mu ukázal gesto označujúce peniaze a tiež do neho sácal, poškodený v strachu z bitky vydal obžalovanému hotovosť vo výške 40,- Eur a tiež mobil iPhone 8, kde takýmto konaním bola poškodenému spôsobená škoda 390,- Eur.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku a v prípravnom konaní sa bránil v postate tým, že preto šiel s I. za poškodeným, aby ho požiadal o kredit na telefón, kde myslel tým, či mu nepožičia telefón, ak má na ňom kredit, aby si zavolať. Peniaze mu dával poškodený, aby mal na taxi a telefón mu zobral, čo poškodený ani nepostrehol a až potom čo šiel za ním aby pýtal PIN kód a si poškodený všimol, že obžalovaný drží jeho telefón, ktorý mu chcel zobrať, ale obžalovaný svoju ruku odtiahol a keď následne poškodený utiekol, kričal za ním, aby si zobral svoj telefón.

Obžalovaný je však usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného, ktorý popísal priebeh a okolnosti skutku, keď v súhrne z jeho výpovede vyplynulo, že v strachu potom, čo k nemu obžalovaný pristúpil ešte v spoločnosti minimálne ďalšieho Róma, ktorí predtým za ním aj bežali, aby ho dobehli a ukázal mu gesto označuje peniaze, tento v strachu pred bitkou, keďže došlo aj ku kontaktu sácaním, obžalovanému vydal peniaze a aj mobil, ktorý následne obžalovaný predal. Uvedené korešponduje s výpoveďou svedka X. G., ktorý vo svojej výpovedi túto skutočnosť potvrdil, nakoľko predmetný mobil obžalovaný predal práve jemu a ten ho vydal polícii.

Obžalovaný je usvedčovaný aj výpoveďou svedka A. I., ktorý si síce na hlavnom pojednávaní nespomínal na všetky rozhodné okolnosti, čo súd vyhodnotil ako zrejmu snahu pomôcť obžalovanému, no správanie obžalovaného a samotný priebeh skutku popísal najmä v prípravnom konaní, čo korešponduje aj s výpoveďou poškodeného v rozhodných skutočnostiach. Aj napriek rozporom vo výpovedi poškodeného a svedka I. v počte osôb, ktorí pristúpili k poškodenému súd prihliadal na charakter samotnej trestnej činnosti kladenej za vinu obžalovanému, a nevyhodnotil to ako skutočnosť, ktorá by podstatným spôsobom znižovala dôveryhodnosť výpovede poškodeného, nakoľko z dokazovania je zrejme, že minimálne dve osoby sledovali poškodeného, a potom to v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu, kde rozhodujúce je, že poškodený v podstate vydal peniaze a predmetný mobil obžalovanému, potom čo k nemu pristúpil k tesnej blízkosti a ukázal gesto označujúce peniaze a tiež doň sácal. To, že došlo zo strany obžalovaného k drgnutiu, potvrdil v konečnom dôsledku aj obžalovaný vo svojej výpovedi dňa 4.12.2020.

Súd neuveril obrane obžalovaného, že si chcel len požičať telefón, aby si zavolať taxi vzhľadom aj na verziu jeho vysvetlenia, že nevie prečo mu ten telefón nevrátil a jeho následné tvrdenie, že kričal za poškodeným, aby si zobral svoj telefón a tento utiekol, lebo je nelogické, aby poškodený potom, čo mal bojovať s obžalovaným, aby mu telefón vrátil, sa rozhodol, že ide preč, keď mal mať snahu obžalovaný mu telefón vrátiť. Takisto v neprospech obžalovaného v tejto súvislosti vyznieva aj skutočnosť, že svedok I. nevedel vysvetliť, prečo povedal policajtom, že sa poškodený snažil zobrať ten mobil obžalovanému.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal pochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), kde v tomto prípade Trestný zákon kumulatívne chráni

dva spoločenské záujmy, a to osobnú slobodu v zmysle slobodného rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť.

U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a je tu takisto preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom tohto trestného činu a teda v dôsledku konania obžalovaného t.j. tým, že dobehol poškodeného, pričom nebol sám a pristúpil k nemu ešte aj s minimálne ďalšou osobou a ukázal mu predmetné gesto a tiež doň sácal, tým vo svojej podstate hrozil bezprostredným použitím násillia, čím došlo k odňatiu vecí z dispozície poškodeného ako oprávnenej osoby, nakoľko poškodený v strachu a pod tlakom hrozby predmetné peniaze a mobil vydal, čím sa ich obžalovaný zmocnil a s týmito vecami potom voľne nakladal, nakoľko o zmocnenie sa ide aj v tom prípade, ak ohrozovaná osoba sama pod tlakom hrozby vec vydá.

Teda súd uzavrel, že obžalovaný P. G. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods 1. Trestného zákona, lebo aj keď popísal poškodený, že obžalovaný ho sácal slabo a len „drgnutie“ pripustil aj obžalovaný a svedok I. nejakú prípadnú bitku nevnímal, a teda v konečnom dôsledku zo strany obžalovaného vyššie popísaný charakter útoku - hrozba bezprostredného násillia bola menšej intenzity, táto skutočnosť, len znižuje stupeň nebezpečnosti trestného činu lúpeže pre spoločnosť no ani výnimočne malá intenzita násillia alebo hrozby bezprostredného násillia nie je dôvodom pre posúdenie konania ako trestného činu krádeže (R 60/1967).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona tá skutočnosť, že už bol doposiaľ súdne trestaný. Takisto mu priťažuje to, že spáchal viac trestných činov, a to zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a tiež prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko v jeho prípade boli splnené všetky podmienky na ukladanie súhrnného trestu. Trestný zákon za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 umožňuje v jeho osobitnej časti uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 8 rokov. Za prečin uvedený v § 219 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov až 3 roky (ku dňu 31.12.2020 to bolo rozpätie 1 až 5 rokov).

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Obžalovaný P. G. spáchal skutok kladený mu za vinu v tomto konaní skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, v tomto prípade doručený trestný rozkaz Okresného súdu Prešov, sp.zn.: 1T/25/2020, a preto ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, t. j. podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo bolo v tomto prípade trestná sadzba uvedená v § 188 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody pri spodnej hranici, avšak zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného poriadku o 1/3 vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, a teda ukladal trest v trvaní 5 rokov, ktorý považoval za primeraný na uvedomenie si následkov konania zo strany obžalovaného.

Pokiaľ ide o samotné zaradenie pre jeho výkon, z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný už bol vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin pred spáchaním daného skutku, preto ho zaradzoval do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným Okresného súdu Prešov, sp.zn. 1T/25/2020 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takýto trest uložený obžalovanému považoval na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie za dostatočný.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody poškodeného, bolo by treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania v tomto prípade, nevynímajúc jeho rozdielne vyjadrenie k uplatneniu nároku, preto ho s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Súd zároveň odmietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obhajoby, lebo pokiaľ ide o navrhnutý výsluch poškodeného, jeho výpoveď z prípravného konania súd prečítal na hlavnom pojednávaní s odkazom na znenie § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.